

בוטס בעל השקרים

ג'ורג' וואב דאסנט (1817 - 1896)

נורווגיה

היה פעם מלך ולו בת, שהיה לה כישרון לספר סיפורים שיקריים. לא מצאו כזו לא קרוב ולא רחוק. על כן המלך הכריז שמי שיספר סיפור כזה שהנסיכה תגיד "זה שקר" יקבל אותה לאישה וגם מחצית המלכות כתוספת.

באו רבים, כי משכה אותם הנסיכה היפה וההבטחה של מחצית המלכות עוד יותר, אך נכשלו כולם. הנסיכה הייתה כל כך רגילה לסיפורים שיקריים שכל השקרים שלהם נכנסו לאוזן אחת שלה ויצאו מיד מהאוזן השניה.

בין אלה שבאו היו גם שלושה אחים שקרנים, אך השניים הראשונים לא הצליחו יותר מאלה שלפניהם. בסוף האח השלישי, בשם בוטס

הלך ומצא את הנסיכה בחצר החווה. "בוקר טוב" אמר "ותודה לך על לא כלום." "בוקר טוב וכך גם לך" ענתה הנסיכה ומיד המשיכה "בוודאי אין לך חווה כל כך גדולה כמו זו שלנו. אצלנו, כששני רועים עומדים בגבולות השטחים שלנו ותוקעים בשופריהם, האחד לא יכול לשמוע את השני." "אבל מה פתאום!" ענה בוטס "שלנו גדולה יותר כי כאשר פרה יוצאת עם עגל שלה בקצה אחד של המרעה העגל הוא כבר פר של ממש כשהם מגיעים לקצה השני." "זה יפה" אמרה הנסיכה "אבל בוודאי אין לכם שור גדול כזה כמו שיש לנו. כששני אנשים יושבים בקצוות קרניו, הם לא יכולים לגעת זה בזה במקל של עשרה מטר." "זה הכל?" אמר בוטס "השור שלנו כל כך גדול שכששני אנשים יושבים על קרניו ותוקעים בשופרים, הם לא יכולים לשמוע זה את זה." "יפה מאוד" אמרה הנסיכה "אבל אין לכם כל כך הרבה חלב כמו שיש לנו. אנו חולבים את

שלה ארצה. שם נפלתי ישר למאורה של
שועלים ובה פגשתי את אמא שלי ואבא שלך
כשהם מתקנים נעליים. ובדיוק כשנכנסתי
אמא שלי נתנה לאבא שלך סטירה כזו
שהשפם שלו ניתק ונפל ארצה."
"זה שקר" קראה הנסיכה "לאבא שלי מעולם
לא היה שפם."
וכך בוטס קיבל את הנסיכה לאישה וגם
מחצית הממלכה.

הפרות שלנו לדליים גדולים, מביאים אותם
הביתה ושופכים לאמבטיות גדולות. אחר כך
עושים גבינות גדולות, ענקיות ממש."
"ככה זה?" ענה בוטס "ואנו חולבים את
הפרות שלנו לאמבטיות, שמים אותן על
עגלות, מביאים לחצר, שופכים את החלב
לדוודים ועושים גבינות בגודל של בית. הייתה
לנו גם סוסה שדרכה את הגבינה בפרסותיה,
אך פעם נפלה ונאבדה לנו. אבל כשגמרנו
לעשות את הגבינה ואכלנו אותה במשך שבע
שנים מצאנו את סוסה חיה ובריאה. ויום אחד
הובלתי אותה לטחנה והעמסתי אולי יתר על
המידה והגב שלה נשבר. אבל לא אני
שאכנע. לקחתי שתיל עץ צעיר ושמתי אותו
במקום חוט השדרה שבור, וכך היא נשארה
כל זמן שהייתה איתנו. השתיל צמח ונעשה
לעץ גבוה ויום אחד טיפסתי עליו ועליתי עד
השמיים. שם ראיתי את מריה הקדושה. היא
טווה קצף הים לחבלים עבים. רק שבאותו
הרגע העץ נשבר ולא יכולתי כבר לרדת.
מריה הקדושה עזרה והורידה אותי בחבלים